

Staňte se náhradními rodiči

Náhradní rodinná péče má v Moravskoslezském kraji dlouholetou tradici, a to ve všech jejích formách – osvojení (adopce), pěstounská péče a poručenská péče. Jsou do ní svěřovány např. děti rodičů, kteří jsou nemocní, nejsou schopni zajistit péči o dítě, ocitli se v tíživé životní situaci, jsou pro dítě nebezpeční nebo si delší dobu nevytváří vhodné podmínky k převzetí dítěte do své péče.

Existuje také pěstounská péče na přechodnou dobu, tj. krátkodobá pěstounská péče, která trvá v rozsahu maximálně jednoho roku. Díky pěstounské péči na přechodnou dobu se daří zajistit péči dětem útlého věku v náhradních rodinách a předejít tak jejich umístění do ústavního zařízení.

Hledáme náhradní rodiny nejen pro malé děti, ale také pro děti mladšího a staršího školního věku, pro sourozenecké skupiny, děti jiného etnika, děti s výchovnými problémy a také děti se speciálními potřebami, tedy děti vyžadujícími specifický výchovný přístup.

Nutno podotknout, že děti, které přichází do náhradní rodinné péče, mají stejné potřeby a tužby jako děti vyrůstající ve vlastní rodině. Většina z nich však v průběhu svého dětství zažívala velké těžkosti a jejich potřeby nebyly naplněny v dostatečné míře tak, jak by bylo pro jejich zdárný vývoj žádoucí. Tyto děti často vyrůstaly v neustabilním prostředí, nepocítily dostatek lásky a podpory ve vlastní rodině.

Proč se tedy stát náhradním rodičem?

- Náhradní rodiče:
- dáte šanci dětem vyrůstat v rodinném prostředí
 - konají užitečnou věc, pomáhají dětem, které to potřebují
 - učí dítě mít někoho rád, zpět dostávají radost a lásku
 - pomáhají dítě rozvíjet, jsou svědky jeho pokroku a připraví jej na budoucí život
 - získávají cenné zkušenosti, odborné znalosti, učí se být trpělivými

A zde jsou pro inspiraci krátké příběhy těch, kteří se již náhradními rodiči – pěstouny - stali:

Bydlíme v malé vesnici, na samotě. Končila mi rodičovská dovolená a já řešila, co bude dál. Neuměla jsem si představit, že budu denně vozit dítě autobusem do školky, později do školy v jiné obci a přitom zvládat ještě své zaměstnání, ze kterého bych se vracela večer domů. To jsem pro svou rodinu nechtěla. Vždy jsme si přáli více dětí, ale další dítě jsem už mít nemohla. Přijali jsme tedy děti jiných rodičů a stali se pěstouny. Nyní mám už dvě děti v pěstounské péči, jsem v domácnosti a nemusím denně dojíždět za prací. Máme velkou rodinu a myslím, že jsme všichni šťastní. (Jana P., 35 let)

Vždy jsem chtěla pomoci dětem, které nemají vlastní rodinu, ale měla jsem vlastní děti a manžela. Děti nyní žijí v zahraničí a manžel zemřel. Najednou se mi vše změnilo. Vzpomněla jsem si na svůj sen a stala se pěstounkou. Chtěla jsem pomoci dítěti, které nemá takovou šanci dostat se do rodiny a přijala jsem dítě mentálně i tělesně postižené. Měla jsem z toho samozřejmě obavy, ale vše jsem za podpory odborníků a doprovázející organizace zvládla. Dítě s mentálním postižením je dítě jako každé jiné, snad jen, že potřebuje větší podporu. A tělesné postižení? Že špatně chodí? Ale zvládá to! A já vlastně také. (Anežka Z., 44 let)

Pro bližší informace neváhejte kontaktovat Městský úřad Frýdlant n. O., odbor sociálních věcí, pracoviště ul. Hlavní 139, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí, kancelář č. 120, sociální pracovníci pro náhradní rodinnou péči **Bc. Kateřinu Illésovou**, tel.: 558 604 179, e-mail: killesova@frydlantno.cz.